

[Poul Møller.]

sparingen i det hele taget; men det er jo kun en mindre del af opsparingen, der finder sted på denne måde, og vi ved ikke, om det overalt drejer sig om ny opsparing, ligesom vi heller ikke ved, hvor meget der går fra andre konti for at blive flyttet over til disse præmieringskonti. Vi har derfor under udvalgsforhandlingerne forsøgt, om vi kunne få en præmieringsordning på et bredere grundlag, dels således at de beskedne maksimumsbeløb i forslaget blev forhøjet, så at man også kunne præmiere indskud, der var større end 2 000 kr., dels således at borgere, som ikke falder ind under de indtægtsbestemmelser, loven rummer, kunne få lejlighed til at blive præmieret, hvis de foretog en ekstraordinær opsparing.

Vi har endelig sammen med venstres repræsentanter i udvalget fremlagt en skitse til en almindelig lettelse i indkomstbeskatningen af de meget små formueejere. Det drejer sig ikke om de formueskattepligtige, fordi vi mente, det var rigtigst, at de formueskattepligtiges problem blev løst i forbindelse med behandlingen af formueskatten indenfor skattereformudvalget og eventuelt ved behandlingen af udskrivningsloven for det kommende skatteår. Det drejer sig om formueejere, som altså er under den almindelige formueskattegrænse på de 20 000 kr., og skitsen havde til hensigt, at disse formueejere, såfremt formuen ikke udgjorde mere end 10 000 kr., skulle have et nedslag i deres indkomst på 500 kr., hvilket stort set svarer til renten, i hvert fald hvis man fuldtud har 10 000 kr. Derefter skulle der finde en aftrapning sted, således at nedslaget helt faldt bort ved grænsen på de 20 000 kr., og problemet for dem, der har over 20 000 kr., skulle så, som jeg allerede har nævnt, løses i forbindelse med formueskatteproblemet i den almindelige udskrivningslov.

Jeg erkender, at det kunne diskuteres, hvorvidt et sådant forslag var teknisk forsvarligt, men det var en tanke, en skitse, som vi forelagde udvalget til drøftelse. Det viste sig, at det ikke var muligt for os at vinde tilslutning til denne tanke, men at man hellere så hele sagen henvist til behandling sammen med formueskatteproblemet for det kommende år. Jeg nævner det her for at vise, at vore veje stadigvæk går henimod en større lettelse af opsparingen — ikke af

hensyn til landets formueejere, men for at skabe et grundlag for landets investeringer og landets produktion — for at få mere opsparing.

Det er vor overbevisning om, at dette er nødvendigt, der har ført til fremsættelsen af denne tanke i udvalget. Vi vil vende tilbage til den ved formueskatteovens behandling, og vi vil også i forbindelse med andre sagers behandling have for øje, at det gælder om i de kommende år, hvis vi skal løse de store investeringsopgaver, at forøge opsparingen. Vi vil medvirke til dette lovforslags vedtagelse, fordi det går i den rigtige retning, men vi overvurderer ikke lovens betydning.

Axel Sørensen: Udvalgets behandling af forslaget om præmiering af opsparing kan måske synes at have været lidt længe; måske den også har været lidt langsom, men man må håbe, at de ændringer, som udvalget har været enigt om at få indføjet i loven, må bidrage til at højne indstillingen overfor opsparingen, og at forslaget må være en appel til flere og flere om at slutte op om opsparingen.

Det er oplyst overfor udvalget, at sparekasserne i 1955 modtog indskud på 57 mill. kr., fordelt på 37 500 konti, og at bankerne modtog 33 mill. kr. på 23 200 konti. Samtidig har pengeinstitutterne oplyst, at den overvældende del af disse sparere er nye kunder, der er mødt frem i pengeinstitutterne med deres opsparede kapital for at binde midler til senere anvendelse og derved deltage i præmieringsopsparingen. Mange af disse opsparere har været unge, som har benyttet præmieopsparingsordningen som led i deres opsparing, men fra samme side er der med tilslutning fra pengeinstitutterne rejst betænkeligheder ved bindingsperioden, og derfor er dette forslag, hvorved man ophæver bindingsperioden, fremkommet.

Fra det radikale venstres side har vi i udvalget fremført tanker om en bredere form for præmiering af opsparing, således at man i særlig grad kunne fremme mulighederne for at opnå egne selvstændige hjem og virksomheder. Vi er enige med det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i, at man må søge frem til en ordning på bredere basis, som giver mulighed for større op-